

I ACz 109/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Karol Ratajczak

SA Piotr Górecki

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. C.**

przeciwko **K. C.**

o rozwód i alimenty

na skutek zażaleń obu stron

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 5 października 2012 roku, sygn. akt: I C 626/12

postanawia:

zażalenia oddalić.

SSA P. Górecki SSA J. Geisler SSA K. Ratajczak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu zakazał obu stronom na czas trwania postępowania kontaktów z małoletnimi dziećmi E. C. i E. C. w jakikolwiek sposób.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyły obie strony.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie kontaktów pozwanej z córkami 2 razy w miesiącu po 3 godziny – w ośrodkach, w których przebywają małoletnie - pod obecność pracowników ośrodka oraz zezwolenia na kontakt telefoniczny z dziećmi w nieograniczonym zakresie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Oba zażalenie okazały się niezasadnione.

Oczywiście chybiony okazał się zarzut powoda naruszenia art. 233 § 1 kpc zarzucający błędne ustalenie demoralizującego wpływu powoda na małoletnie córki. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, zwłaszcza w postaci

opinii biegłych wydanej po przeprowadzeniu badań wszystkich zainteresowanych upoważniał do stwierdzenia, że oboje rodzice mieli demoralizujący wpływ na małoletnie córki. Wbrew temu co twierdzi powód znaczna część ustaleń i wniosków opinii odnosi się do zachowania i postaw obojga rodziców, a nie tylko pozwanej.

Zgodzić się należy z pozwaną, że wnioski wynikające z opinii biegłych są kategoryczne, ale wynikają one z faktu, że na obecnym etapie rodzice nie dają żadnej gwarancji zaspokajania potrzeb dzieci w żadnej sferze. Wbrew jej stanowisku biegli wskazali kierunek działań opiekuńczo-wychowawczych zgodnych z dobrem małoletnich dzieci, który uwzględniać należy w pierwszej kolejności.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego, że małoletnie od urodzenia wzrastały w wysoce zaburzonym, wręcz zdemoralizowanym środowisku rodzinnym i osobiście doświadczały patologicznych zachowań ze strony obojga rodziców. Warunki te miały wysoce negatywny wpływ na ukształtowanie małoletnich pod względem emocjonalnym i społecznym. To negatywne oddziaływanie było także widoczne już po umieszczeniu dzieci w placówce wychowawczej zarówno podczas odwiedzin rodziców, którzy zachowywali się agresywnie i wulgarnie tak w stosunku do dzieci, jak i personelu placówki, jak i podczas kontaktów telefonicznych z córkami.

Najpilniejszym obecnie zadaniem jest zdrowienie po doświadczonych ze strony rodziców urazach, stabilizacja emocjonalna małoletnich i wykształcenie właściwych wzorców postępowania. Osiągnięcie tych celów jest możliwe jedynie bez odświeżającego kontaktu z rodzicami.

W tych okolicznościach trafnie przyjął Sad Okręgowy, że dobro małoletnich E. i E. C. przemawia za całkowitym zakazaniem rodzicom kontaktów z córkami.

Z uwagi na powyższe zażalenia skarżących podlegały oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA P. Górecki SSA J. Geisler SSA K. Ratajczak